

fremsetter et beslutningsforslag, hvilket jeg også håber at ordføreren har forståelse for.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:43

Karina Lorentzen (SF):

Så vidt jeg erindrer, er hr. Christian H. Hansen blevet syg i denne samling, og Dansk Folkeparti har haft mulighed for at fremsætte det her allerede i sidste samling.

Jeg synes, det er underligt, at Dansk Folkeparti ikke bare kunne have sagt ja til det her forslag i sidste samling, for det ville have medført en forbedring for dyr i Danmark lige her og nu, og det kunne for længst have været blevet til virkelighed.

Jeg vil bare lige slutte af med at spørge fru Marlene Harpsø: Er fru Marlene Harpsø uenig i, at det her lovforslag er en nødvendighed?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:44

Marlene Harpsø (DF):

Til venlig orientering kan jeg oplyse, at hr. Christian H. Hansen blev syg i sidste samling.

Derudover vil jeg sige, at Dansk Folkeparti synes, at det er et sympatisk beslutningsforslag; vi synes, det er nogle rigtig gode intentioner, der er i det beslutningsforslag, men samtidig må vi også anerkende – og det må ordføreren fra Socialistisk Folkeparti jo også – at der her er tale om et nålestik, et meget begrænset udsnit af alt det i dyreværnsloven, som trænger til en revision.

Der er en lang række ting i dyreværnsloven, som kræver en revision, og det vil vi i Dansk Folkeparti fremsætte beslutningsforslag om, fordi vi mener, at man ikke bare skal nøjes. Vi vil gerne have, at det danske Folketing har ambitioner på dyrenes vegne. Det har vi i Dansk Folkeparti, og det ville selvfølgelig også klæde Folketingets øvrige partier at have det samme.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den konservative ordfører, og det er hr. Knud Kristensen.

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Om det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat her, må vi jo sige, at der er tale om et forslag, som allerede er funktionelt i dag.

Der bliver nævnt nogle ting fra talerstolen med hensyn til en hund, der er bundet i en skov, snuden er pakket ind, og der er klippet både det ene og det andet af den. Og der bliver nævnt en hund, der er smidt ud i en å, og den er bundet. Det er nogle situationer, som vi på ingen måde kan eller vil acceptere, og derfor er det også dejligt, at politiet i den lov, der foreligger, har bemyndigelse til netop at drage omsorg for, at de pågældende bliver straffet. Men sjældent ser man jo, at den pågældende bliver fundet, fordi man netop ikke har adressen på den pågældende hundeejer.

Jeg synes, at forslaget her ikke er noget, der rækker særlig meget fremad, da de tiltag, som politiet vil kunne tage i brug, allerede ligger i nugældende lovgivning. Men det forhindrer selvfølgelig ikke, at man fremsætter et forslag til folketingsbeslutning.

Når man så tænker på, hvad der sker i den daglige produktion på de noget større gårde, er det sådan, at der selvfølgelig er godt styr på tingene, og der er en dyrevelfærd, som der aldrig har været tidligere. Der bliver igen og igen nedsat forskellige grupper, som skal tage ud på dyrevelfærdsbesøg, og der er noget på vej, hvor man jo har tiltag om, at der nu skal patruljer til, hvor der både er dyrlæger og andre kompetente ude for at skulle føre tilsyn med de mange forskellige farme, der er rundtomkring i landet.

Jeg synes i virkeligheden, at der er blevet lavet nogle fantastisk gode tiltag, så vi netop har overblik over det, der foregår i dyreproduktionen i Danmark. Og det er vi meget enige om at der skal være godt styr på.

Men det beslutningsforslag, som er fremsat her, er jo et forslag, som netop kan gå ud over det enkelte landbrug på en meget uheldig måde, hvis der sker et hændeligt uheld, som man meget let kan definere som dyremishandling, og det vil så betyde, at den pågældende må afhænde sin bedrift i de 2 år eller ½ år eller 3 måneder, eller hvad der måtte gå.

Det er ikke et spørgsmål om at tage mere hensyn til gårdejerne. Det er et spørgsmål om, at man tager hensyn til, at der er lov og ret til, og at der altid er mulighed for, at der kan ske et hændeligt uheld. Det sker så sjældent, men når der